

CXC.

Forslag til Lov,

indeholdende

Bestemmelser om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre.

(Som vedtaget af Landstinget ved eneste Behandling den 19. Maj 1908.*)

Kapitel 1.

Faderens Underholdspligt.

§ 1.

Den Forpligtelse, der i Overensstemmelse med Frd. af 14. Oktober 1763 og Pl. 6. December 1839 § 1 paahviler den Mand, der udenfor Ægteskab er bleven Fader, til, i fornødent Fald efter Overøvrighedens Bestemmelse, at yde Bidrag til sit Barns Underhold, forandres saaledes:

Ved Afgørelsen af Bidragspligtens Omfang skal det haves for Øje, at Barnets Forsørgelse bør ske i Overensstemmelse med Moderens Livsforhold, dog saaledes, at den er forsvarlig og ikke ringere end i gode Plejehjem paa den Egn, hvor Barnet forsørges, men heller ikke udover almindelig gode Middelkaar. Faderens Bidrag bør i Almindelighed sættes til tre Femtedele af samtlige de Udgifter, som Barnets Underhold herefter medfører. Ligesom dog Faderens Bidrag kan sættes lavere, naar Omstændighederne tale derfor, saaledes kan det sættes højere, naar Moderens Kaar ere saadanne, at hun maa antages ikke uden betydelig Vanskelighed at kunne udrede den hende paahvilende Del af Forsørgelsesbyrden, og hun ikke udenfor Ægteskab har Barn under 14 Aar med en anden Fader. Dør Moderen, eller forlader hun Landet, eller kan hun ikke findes, vil Faderens Bidrag endog kunne forhøjes saaledes, at fuld Forsørgelsespligt paalægges ham, hvorved det dog bliver at iagttage, at de af Moderen efterladte Midler, saa vidt de tilstrække, skulle anvendes til Barnets Underhold i det Omfang, hvori Forsørgelsen efter foranstaaende Regler vilde paahvile hende. Er Barnet Frugt af en ved Dom fastslaaet Kønshedsforbrydelse, paahviler der Faderen fuld Forsørgelsespligt.

Faderens Bidragspligt vedvarer indtil Barnets fyldte 18de Aar, dog at Bidraget kan nedsættes eller bortfalde efter det fyldte 14de Aar, naar det oplyses, at det er blevet

*) Se Tillæg C. Sp. 2459; Tillæg B. Sp. 3673; Landstingstidenden: eneste Behandling Sp. 2201.